

รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ

ระดับชาติ

ราชภัฏหมู่บ้านจอมบึงวิจัย

ครั้งที่

9

ณ อาคารศูนย์ภาษาและคอมพิวเตอร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง

วันจันทร์ที่ 1 มีนาคม 2564
สถาบันวิจัยและพัฒนา
มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง และเครือข่ายเจ้าภาพร่วม

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกมหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง

พิจารณาบทความวิจัยและบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ เพื่อการตีพิมพ์เผยแพร่ในรายงาน
สืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติราชภัฏหมู่บ้านจอมบึงวิจัย ครั้งที่ 9

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เกรียงศักดิ์ ไทยพงษ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จำเนียร ชมภู
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชวนพิศ อุตเนตร์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธงชัย พงศ์สิทธิกาญจนา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุษบา บัวสมบุญ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประसान ตั้งยืนยงวัฒนา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภมรรัตน์ วิริยะการุณย์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภัทรพร ทิมแดง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภาสันต์ ศารทูลหัต
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รัตนา ศรีทัศน์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิภาวดี เมื่อกบัวขาว
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมยศ วัฒนากมลชัย
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.โสภภาพร กล่ำสกุล
รองศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา บุญส่ง
รองศาสตราจารย์ ดร.จิตติรัตน์ แสงเลิศอุทัย
รองศาสตราจารย์ ดร.จุฬารัตน์ โสตะ
รองศาสตราจารย์ ดร.ณรงค์ สังวาระนที
รองศาสตราจารย์ ดร.เดช บุญประจักษ์
รองศาสตราจารย์ ดร.ปณิตา วรรมพิรุณ
รองศาสตราจารย์ ดร.ปิยะพร ต้นณีกุล
รองศาสตราจารย์ ดร.พงษ์นารถ นาถวรานันต์
รองศาสตราจารย์ ดร.พรณี บุญชรหัตถกิจ
รองศาสตราจารย์ ดร. มารุต พัฒนาผล
รองศาสตราจารย์ ดร.ยุวดี รอดจากภัย
รองศาสตราจารย์ ดร.โยธิน แสงวงดี
รองศาสตราจารย์ ดร.เลอชาติ บุญเอก
รองศาสตราจารย์ ดร.วัชรระ เพิ่มชาติ
รองศาสตราจารย์ ดร.อรสา จรูญธรรม
อาจารย์ ดร.ขุนพล พงษ์มณี
อาจารย์ ดร.เฉลียว เพชรทอง
อาจารย์ ดร.บุญเรือง ศรีเหรียญ

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม
มหาวิทยาลัยศิลปากร
มหาวิทยาลัยรังสิต
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
มหาวิทยาลัยศิลปากร
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม
มหาวิทยาลัยขอนแก่น
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม
มหาวิทยาลัยขอนแก่น
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
มหาวิทยาลัยบูรพา
มหาวิทยาลัยมหิดล
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี
มหาวิทยาลัยรามคำแหง

อาจารย์ ดร.วรรณรัตน์ วัฒนานามิตกุล
อาจารย์ ดร.วรวิทย์ ยิ้มแย้ม
อาจารย์ ดร.ศรียรรณ ขำตรี
อาจารย์ ดร.สังจาภรณ์ ไวจรรยา
อาจารย์ ดร.สุวิมล วงศ์สิงห์ทอง
อาจารย์ ดร.อมรรัตน์ โสธารัตน์

มหาวิทยาลัยสยาม
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
มหาวิทยาลัยศิลปากร
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓ นนทบุรี

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง

พิจารณาบทความวิจัยและบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ เพื่อการตีพิมพ์เผยแพร่ในรายงาน
สืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติราชภัฏหมู่บ้านจอมบึงวิจัย ครั้งที่ 9

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จินตศักดิ์ กาญจนอนันท์	มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เขาวลิต สมพงษ์เจริญ	มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัชวาล แอร์มหล้า	มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัยฤทธิ์ ศิลาดะ	มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นงลักษณ์ เพิ่มชาติ	มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นฤมล ชูเมือง	มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พรศักดิ์ สุจริตรักษ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วนิดา ตรีสวัสดิ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สังจา ไกรศรีรัตน์	มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ทรงเกียรติ อิงคามระธร	มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุรางค์ มั่นยานนท์	มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อรรถพล อูสายพันธ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง
รองศาสตราจารย์ ดร.สมิต อินทร์ศิริพงษ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง
อาจารย์ ดร.ธนภูมิ ชาติดี	มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง
อาจารย์ ดร.บุรินทร์ นรินทร์	มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง
อาจารย์ ดร.พนารัตน์ แสงวิจิตร	มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง
อาจารย์ ดร.พุทธพร พุ่มโรจน์	มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง
อาจารย์ ดร.รินรำไพ พุทธิพันธ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง
อาจารย์ ดร.รุ่งอรุณ สุทธิพงษ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง
อาจารย์ ดร.วราภรณ์ บุญรัตน์	มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง
อาจารย์ ดร.สันติ รักษาวงศ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง
อาจารย์ ดร.เสรี เพิ่มชาติ	มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง

เรื่อง การปรับเปลี่ยนรูปแบบธุรกิจและการจ้างงาน จากการเปลี่ยนผ่านทางธุรกิจและผลกระทบวิกฤตการณ์ภัยพิบัติ
โควิด-19 ของธุรกิจร้านอาหารในจังหวัดเพชรบุรี

Business transformation and employment in business transition period and the impact of the
COVID-19 disaster to restaurant business in Phetchaburi province

ธรรมณีย์ สุนทร¹ และ ธนินท์รัฐ รัตนพงษ์ศิษย์²

¹ นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาการจัดการธุรกิจทั่วไป คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

² รองศาสตราจารย์ ดร. คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึง 1) ระดับการปรับเปลี่ยนรูปแบบของธุรกิจร้านอาหารในจังหวัดเพชรบุรี 2) เพื่อศึกษาการเปลี่ยนผ่านทางธุรกิจที่ส่งต่อการปรับเปลี่ยนรูปแบบของธุรกิจร้านอาหาร 3) เพื่อศึกษาผลกระทบจากวิกฤตภัยพิบัติโควิด-19 ที่ส่งต่อการปรับเปลี่ยนรูปแบบของธุรกิจ 4) เพื่อศึกษาการปรับเปลี่ยนรูปแบบของธุรกิจที่ส่งต่อการจ้างงานของธุรกิจร้านอาหาร โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างจากผู้ประกอบอาชีพร้านอาหารในจังหวัดเพชรบุรี จำนวน 400 คน เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามออนไลน์และแบบเอกสาร โดยทำการวิเคราะห์ด้วยค่าสถิติพรรณนา (Descriptive Statistics) และทดสอบสมมติฐานด้วยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple regression)

ผลการศึกษาพบว่า (1) กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญกับการปรับเปลี่ยนรูปแบบของธุรกิจโดยรวมอยู่ในระดับมาก (2) การเปลี่ยนผ่านทางธุรกิจ ส่งต่อการปรับเปลี่ยนรูปแบบของธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 สามารถแสดงเป็นสมการพยากรณ์ได้ดังนี้ $Y = 1.137 + 0.21VIT + 0.099UCT + 0.185CPT + 0.127ABT$ (3) ผลกระทบจากวิกฤตการณ์ส่งต่อการปรับเปลี่ยนรูปแบบของธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 สามารถแสดงเป็นสมการพยากรณ์ได้ดังนี้ $Y = 2.67 + 0.19PIC + 0.208ECM + 0.325SCL + 0.281THL$ (4) การปรับเปลี่ยนรูปแบบของธุรกิจ ส่งต่อการจ้างงานอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 $Y = 3.283 + 0.146MOD + 0.174INS + 0.177PCS + 0.144STT + 0.204PRF$

คำสำคัญ : การเปลี่ยนผ่านทางธุรกิจ ผลกระทบจากวิกฤตการณ์ การปรับเปลี่ยนรูปแบบของธุรกิจ การจ้างงาน

ABSTRACT

The purpose of this research was to study the case and effects of 1) study the level of modification of the restaurant business in Phetchaburi Province. 2) Study the changes through the business that affect the changing of the restaurant business 3) Study the financial results the danger of COVID-19 transforming business. 4) Study the business model modification that affects the hiring of the restaurant business. Data was collected by questionnaires from 400 individuals who working in restaurants in Phetchaburi. The results were analyzed by means of Descriptive statistics analysis and basic studies with computation (Multiple regression)

The results of the study showed that (1) the sample group paid attention to the overall business model modification at a high level. (2) business transformation Affect the modifications of the business model. Significantly at a level of 0.05. Can be expressed as a forecast equation as follows; $Y = 1.137 + 0.21VIT + 0.099UCT + 0.185CPT + 0.127ABT$. (3) Affect the modifications of the business

model. Significantly at the level of 0.05. Can be expressed as a forecast equation as follows; $Y = 2.67 + 0.19PIC + 0.208ECM + 0.325SCL + 0.281THL$. (4) Affect employment Significantly at a level of 0.05. Can be expressed as a forecast equation as follows; $Y = 3.283 + 0.146MOD + 0.174INS + 0.177PCS + 0.144STT + 0.204PRF$.

Keyword: Business transformation, The impact of the crisis, Business model modification, Employment

บทนำ

เชื้อไวรัส Corona หรือโรค Covid-19 เป็นเชื้อไวรัสที่กำลังแพร่ระบาดอยู่ในประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก ประเทศไทยเองก็เป็นหนึ่งในนั้นที่ได้รับผลกระทบจากเชื้อไวรัสตัวนี้ การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส Corona เป็นเหตุทำให้หลาย ๆ ประเทศมีมาตรการดูแลป้องกันกันอย่างเข้มงวดรวมไปถึงการปิดช่องทางเดินทางระหว่างประเทศ เชื้อไวรัสตัวนี้สามารถแพร่กระจายได้โดยการ ไอ หรือ จาม และการสัมผัสใกล้ชิดกับผู้ป่วยที่ติดเชื้อไวรัส ตัวผู้ติดเชื้อนั้นจะยังไม่รู้ตัวว่าตัวเองได้รับเชื้อไปหรือยังเนื่องจากระยะการฟักตัวของไวรัส อยู่ที่ 14 วัน และบางคนอาจมีระยะการฟักตัวของไวรัสอยู่ที่ 30 วัน ซึ่งผู้ป่วยเหล่านี้จะไม่รู้ตัวเนื่องจากยังไม่แสดงอาการใด ๆ ออกมาทำให้มีการแพร่เชื้อไปยังผู้อื่นโดยที่ผู้ป่วยเองนั้นก็ไม่ทราบ การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสยังส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจโลกเป็นอย่างมาก ซึ่งส่งผลกระทบมากกว่าไวรัส SARS ที่ระบาดเมื่อปี 2003 และไวรัส Corona นั้นมีความรุนแรงกว่าไวรัส SARS เมื่อเทียบกันในแง่ของอัตราการเสียชีวิต และเศรษฐกิจโลก ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจโลก, (bangkokbiznews.com, 2019)

จากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส มีธุรกิจมากมายได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดครั้งนี้ บางธุรกิจมีการปรับตัวเพื่อให้สามารถดำเนินธุรกิจต่อไปได้ บางธุรกิจต้องปิดกิจการเนื่องจากไม่สามารถดำเนินธุรกิจต่อไปได้ ยกตัวอย่างเช่น สถานบันเทิง สถานที่ท่องเที่ยว ร้านอาหาร ห้างสรรพสินค้า ที่กล่าวมาข้างต้นคือธุรกิจที่ได้รับผลกระทบจนทำให้ธุรกิจบางธุรกิจดังกล่าวมีการปิดตัวลงหรือหยุดทำการชั่วคราวเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส เนื่องจากเป็นสถานที่ที่มีผู้ใช้บริการมากที่สุด

การเปลี่ยนผ่านทางธุรกิจหรือ (VUCA) เกิดจากสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วและไม่สามารถคาดเดาได้ เป็นสถานการณ์ที่ไม่สามารถเลี่ยงได้ที่เกิดจาก ความผันผวน ความไม่แน่นอน ความซับซ้อน และความคลุมเครือของสถานการณ์ในปัจจุบัน และนอกจากนี้ยังมีผลกระทบจากสถานการณ์ทางการเมือง สังคม เศรษฐกิจ และเทคโนโลยี เข้ามาทำให้การเปลี่ยนแปลงมีอัตราที่รวดเร็วขึ้นไปอีก จะเห็นได้ชัดจากปัจจุบันที่มีการนำเทคโนโลยีเข้ามาช่วยในหลาย ๆ ธุรกิจ ธุรกิจอาหารเป็นธุรกิจหนึ่งที่ได้รับผลกระทบจากปัจจัยเหล่านี้ ทำให้ธุรกิจร้านอาหารมีการปรับตัวเพื่อให้เข้ากับสถานการณ์ในปัจจุบัน ในปัจจุบันจะเห็นได้ว่าในธุรกิจของร้านอาหารมีการนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้ในการจัดการบริหารร้านมากขึ้น(ศศิมา สุขสว่าง, 2017)

ธุรกิจร้านอาหารแบบภัตตาคาร เป็นร้านอาหารขนาดใหญ่ที่เหมาะสมสำหรับการนั่งรับประทานอาหารเป็นกลุ่มและเป็นครอบครัว โดยในปัจจุบันได้มีการนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้มากขึ้น มีการเปลี่ยนจากร้านอาหารที่สามารถนั่งรับประทานอาหารที่ร้านได้ มีการปรับเปลี่ยนให้สามารถสั่งอาหารแบบออนไลน์ออนไลน์ และมีการลดพนักงานลงเพื่อปรับตัวกับสภาพเศรษฐกิจที่คาดเดาไม่ได้ นำเทคโนโลยีมาใช้ในส่วนที่สามารถทำแทนพนักงานได้ ทำให้ประหยัดต้นทุนในการทำธุรกิจจากการปรับเปลี่ยนรูปแบบของธุรกิจและการจ้างงานคือ ทำให้มีพนักงานหลายคนถูกเลิกจ้างเนื่องจากการปรับเปลี่ยนรูปแบบของธุรกิจร้านอาหารจากนั่งร้าน มาเป็นการสั่งอาหารออนไลน์แทน และผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนรูปแบบเป็นธุรกิจร้านอาหารออนไลน์ คือ มีร้านอาหารจำนวนมากที่ปรับเปลี่ยนมาเป็นธุรกิจออนไลน์ ทำให้อัตราการแข่งขันสูงขึ้น จึงต้องสร้างโอกาสในการแข่งขันที่ทำให้ธุรกิจสามารถดำเนินต่อไปได้โดยที่มีคู่แข่งน้อยที่สุด

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยสนใจศึกษาการปรับเปลี่ยนรูปแบบธุรกิจและการจ้างงาน จากการเปลี่ยนผ่านทางธุรกิจและผลกระทบวิกฤตการณ์ภัยพิบัติโควิด-19ของธุรกิจร้านอาหารในจังหวัดเพชรบุรี โดยเก็บข้อมูลจากผู้ประกอบการธุรกิจร้านอาหาร ซึ่งถือว่าเป็นหนึ่งในธุรกิจที่ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ภัยพิบัติโควิด-19 เพื่อให้องค์กรนำผลที่ได้จากการศึกษาในครั้งนี้ไปปรับใช้ในการประกอบธุรกิจและเพื่อเป็นประโยชน์ในการ

เพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินธุรกิจและเพื่อให้กลุ่มเป้าหมายที่ได้รับผลกระทบนั้นเกิดความรู้ ความเข้าใจและสามารถ
ประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ตามวัตถุประสงค์ที่ได้ตั้งเอาไว้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการปรับเปลี่ยนรูปแบบของธุรกิจร้านอาหารในจังหวัดเพชรบุรี
2. เพื่อศึกษาการเปลี่ยนผ่านทางธุรกิจที่ส่งผลต่อการปรับเปลี่ยนรูปแบบของธุรกิจร้านอาหาร
3. เพื่อศึกษาผลกระทบจากวิกฤตภัยพิบัติโควิด-19 ที่ส่งผลต่อการปรับเปลี่ยนรูปแบบของธุรกิจร้านอาหาร
4. เพื่อศึกษาการปรับเปลี่ยนรูปแบบของธุรกิจที่ส่งผลต่อการจ้างงานของธุรกิจร้านอาหาร

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษาเรื่องการปรับเปลี่ยนรูปแบบธุรกิจและการจ้างงาน จากการเปลี่ยนผ่านทางธุรกิจและผลกระทบ
วิกฤตการณ์ภัยพิบัติโควิด-19 เก็บข้อมูลจากผู้ประกอบการธุรกิจร้านอาหาร จังหวัดเพชรบุรี จำนวนขนาดกลุ่มตัวอย่าง
จำนวน 400 คน การวิจัยครั้งนี้เก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับวิเคราะห์โดยใช้แบบสอบถามสำรวจความคิดเห็นและ
ข้อเสนอแนะจากผู้ประกอบการร้านอาหาร เพื่อใช้เป็นเครื่องมือที่นำไปสู่การศึกษาที่ตอบสนองวัตถุประสงค์ของการวิจัย

2. ขอบเขตเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้เก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับวิเคราะห์โดยใช้แบบสอบถามสำรวจความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจาก
ผู้ประกอบการร้านอาหาร เพื่อใช้เป็นเครื่องมือที่นำไปสู่การศึกษาที่ตอบสนองวัตถุประสงค์ของการวิจัย

3. ขอบเขตพื้นที่

การศึกษาเรื่องการปรับเปลี่ยนรูปแบบธุรกิจและการจ้างงาน จากการเปลี่ยนผ่านทางธุรกิจและผลกระทบ
วิกฤตการณ์ภัยพิบัติโควิด-19 เก็บข้อมูลจากผู้ประกอบการธุรกิจร้านอาหาร จังหวัดเพชรบุรี

วิธีดำเนินการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือการวิจัย การวิจัยนี้แบบสอบถามออนไลน์เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดย
แบบสอบถามประกอบด้วยชุดคำถาม 4 ส่วน ดังนี้ ส่วนที่ 1 เป็นชุดคำถามเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 7 ข้อ
คำถาม ส่วนที่ 2 เป็นชุดคำถามเกี่ยวกับการเปลี่ยนผ่านทางธุรกิจ จำนวน 17 ข้อคำถาม ส่วนที่ 3 แบบประเมินอิทธิพลต่อ
รูปแบบการปรับเปลี่ยนรูปแบบธุรกิจ จำนวน 11 ข้อคำถาม และ ส่วนที่ 4 แบบประเมินเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อ
การจ้างงาน จำนวน 10 ข้อคำถาม

2. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล งานวิจัยนี้จะทำการเก็บตัวอย่างจากกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นผู้ที่ประกอบการทำ
ธุรกิจร้านอาหาร ใช้แบบสอบถามเอกสารและแบบสอบถามออนไลน์ในการเก็บข้อมูล จากนั้นดำเนินการแจก
แบบสอบถามเอกสาร โดยทำการเก็บข้อมูลในช่วงเดือนพฤษภาคม – เดือนตุลาคม 2563 เป็นระยะเวลา 5 เดือน และ
ได้รับคืนเป็นจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 400 ตัวอย่าง หลังจากกลุ่มตัวอย่างได้ตอบแบบสอบถามแล้ว ผู้วิจัยจึงนำข้อมูลที่นำมา
วิเคราะห์ต่อไป

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

สมมติฐานที่ 2 ผลกระทบจากวิกฤตการณ์ที่ส่งผลต่อการปรับเปลี่ยนรูปแบบของธุรกิจ
 ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ผลกระทบจากวิกฤตการณ์ที่ส่งผลต่อการปรับเปลี่ยนรูปแบบของธุรกิจ

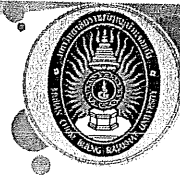
ผลกระทบจากวิกฤตการณ์	B	Std. Error	Beta	T	Sig.
ค่าคงที่	2.670	0.475			
การเมือง	0.190	0.081	0.310	2.347	0.023*
เศรษฐกิจ	0.208	0.093	0.332	2.229	0.031*
สังคม	0.325	0.106	0.460	3.075	0.004*
เทคโนโลยี	0.281	0.080	0.468	3.509	0.001*
Adjusted R ² = 0.271	Durbin-Watson = 1.550				

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์สมมติฐานพบว่า ผลการทดสอบค่า Durbin-Watson มีค่าเท่ากับ 1.550 ซึ่งอยู่ระหว่าง 1.5 ถึง 2.5 แสดงว่าค่าความคลาดเคลื่อนเป็นอิสระต่อกัน ค่าสัมประสิทธิ์ (Adjusted R²) มีค่าเท่ากับ 0.271 แสดงว่า ผลกระทบจากวิกฤตการณ์ (PEST) สามารถอธิบายความผันแปรของลักษณะการปรับเปลี่ยนรูปแบบของธุรกิจได้ร้อยละ 27.1 การทดสอบด้วยค่าสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ตัวแปรอิสระทั้ง 4 ตัวแปร ได้แก่ การเมือง เศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี ส่งผลต่อการปรับเปลี่ยนรูปแบบของธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 จากตารางสามารถแสดงเป็นสมการพยากรณ์ได้ดังนี้ $Y = 2.67 + 0.19PIC + 0.208ECM + 0.325SCL + 0.281THL$

สมมติฐานที่ 3 การปรับเปลี่ยนรูปแบบของธุรกิจที่ส่งผลต่อการจ้างงาน
 ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์การปรับเปลี่ยนรูปแบบของธุรกิจที่ส่งผลต่อการจ้างงาน

การปรับเปลี่ยนรูปแบบของธุรกิจ	B	Std. Error	Beta	t	Sig.
ค่าคงที่	3.283	0.497			
เปลี่ยนโมเดลธุรกิจ	0.146	0.061	0.305	2.385	0.021*
เปลี่ยนวิธีการระดมทุน	0.174	0.075	0.302	2.333	0.024*
เปลี่ยน process การทำงาน	0.177	0.075	0.313	2.359	0.023*
เปลี่ยนโครงสร้างองค์กรและทีมงาน	0.144	0.069	0.263	2.094	0.042*
เปลี่ยนแนวความคิดการทำธุรกิจไม่ใช่เพื่อหวังผลกำไรเพียงอย่างเดียว	0.204	0.082	0.311	2.481	0.017*

การปรับเปลี่ยนรูปแบบของธุรกิจ	B	Std. Error	Beta	t	Sig.
Adjusted R ² = 0.268	Durbin-Watson		= 2.064		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์สมมติฐานพบว่า ผลการทดสอบค่า Durbin-Watson มีค่าเท่ากับ 2.064 ซึ่งอยู่ระหว่าง 1.5 ถึง 2.5 แสดงว่าค่าความคลาดเคลื่อนเป็นอิสระต่อกัน ค่าสัมประสิทธิ์ (Adjusted R²) มีค่าเท่ากับ 0.268 แสดงว่า การปรับเปลี่ยนรูปแบบของธุรกิจ สามารถอธิบายความผันแปรของการจ้างงานได้ร้อยละ 26.8 การทดสอบด้วยค่าสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ตัวแปรอิสระทั้ง 5 ตัวแปร ได้แก่ การเปลี่ยนโมเดลธุรกิจ การเปลี่ยนวิธีการระดมทุน การเปลี่ยน Process การทำงาน การเปลี่ยนโครงสร้างองค์กรและทีมงาน และการเปลี่ยนแนวคิดการทำธุรกิจ ไม่ใช่เพื่อหวังผลกำไรเพียงอย่างเดียว ส่งผลต่อการจ้างงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 จากตารางสามารถแสดงเป็นสมการพยากรณ์ได้ดังนี้ $Y = 3.283 + 0.146MOD + 0.174INS + 0.177PCS + 0.144STT + 0.204PRF$

สรุปผลการวิจัย

แบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 การเปลี่ยนผ่านทางธุรกิจ (VUCA) พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับการเปลี่ยนผ่านทางธุรกิจ (VUCA) โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยให้ความสำคัญด้าน ความสลับซับซ้อน ($\bar{X} = 3.92$, SD. = 0.804 ความคลุมเครือ ($\bar{X} = 3.3$, SD. = 0.789) ความไม่แน่นอน ($\bar{X} = 3.16$, SD. = 0.817) และความผันผวน ($\bar{X} = 2.96$, SD. = 0.755) ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 ผลกระทบจากวิกฤตการณ์ (PEST) พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับผลกระทบจากวิกฤตการณ์โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยให้ความสำคัญด้าน สังคม ($\bar{X} = 4.02$, SD. = 0.654) ด้านเทคโนโลยี ($\bar{X} = 4.02$, SD. = 0.654) ด้านเศรษฐกิจ ($\bar{X} = 3.92$, SD. = 0.695) และด้านการเมือง ($\bar{X} = 3.76$, SD. = 0.744) ตามลำดับ

ส่วนที่ 3 การปรับเปลี่ยนรูปแบบของธุรกิจ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับการปรับเปลี่ยนรูปแบบของธุรกิจโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยให้ความสำคัญด้าน การเปลี่ยนแนวคิดการทำธุรกิจไม่ใช่เพื่อหวังผลกำไรเพียงอย่างเดียว ($\bar{X} = 4.34$, SD. = 0.688) ด้านการเปลี่ยน process การทำงาน ($\bar{X} = 4.02$, SD. = 0.553) ด้านการเปลี่ยนโมเดลธุรกิจ ($\bar{X} = 3.96$, SD. = 0.638) การเปลี่ยนวิธีการระดมทุน ($\bar{X} = 3.86$, SD. = 0.756) และการเปลี่ยนโครงสร้างองค์กรและทีมงาน ($\bar{X} = 3.76$, SD. = 0.687)

ส่วนที่ 4 การจ้างงาน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับในด้านของการจ้างงาน โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยให้ความสำคัญในด้าน ความสัมพันธ์ทางการผลิต ($\bar{X} = 4.34$, SD. = 0.573) ด้านความผูกพัน ($\bar{X} = 4.32$, SD. = 0.5569) ด้านรูปแบบการจ้างงาน ($\bar{X} = 4.18$, SD. = 0.5226) ด้านสิทธิประโยชน์ ($\bar{X} = 4.18$, SD. = 0.5226) และการจ่ายผลตอบแทน ($\bar{X} = 4.14$, SD. = 0.4522)

อภิปรายผลการวิจัย

1. การเปลี่ยนผ่านทางธุรกิจพบว่า ทุกด้านที่ส่งผลต่อการปรับเปลี่ยนรูปแบบของธุรกิจ VUCA ถูกนำมาใช้ในวงการธุรกิจโดยผู้นำด้านกลยุทธ์ในการอธิบายสภาวะ แวดล้อมทางธุรกิจซึ่งซับซ้อนวุ่นวาย ผันผวน และเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วจนกลายเป็น “new normal” หรือสภาวะปกติใหม่ หรือหมายถึงการมีเหตุการณ์ที่มีอาจคาดการณ์ไว้เกิดขึ้นอย่างฉับพลัน ดังนั้นการแก้ปัญหาที่ตรงต้องมีการตอบสนองอย่างรวดเร็ว ซึ่งสอดคล้องกับที่นักปรัชญาชาวออสเตรเลีย คือ (ปีเตอร์ ดร็กเกอร์, 2005) ได้กล่าวไว้ว่าสิ่งที่อันตรายที่สุดในสถานการณ์ ที่ไกลาหลไม่ใช่ความไกลาหลแต่มันคือการกระทำที่ตั้งอยู่บนเหตุผลของเมื่อวาน

2. ผลกระทบจากวิกฤตการณ์ พบว่าทุกด้านส่งผลต่อการปรับเปลี่ยนรูปแบบของธุรกิจ จะเห็นว่าธุรกิจบริการ ที่มีปริมาณมากในปัจจุบัน เช่น ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับด้านการท่องเที่ยว โรงแรมและที่พัก ร้านอาหารและภัตตาคาร ได้รับผลกระทบก่อนธุรกิจอื่น ๆ ความไม่มั่นใจในนโยบายทาง เศรษฐกิจ และการเลิกจ้างงานจากการปิดกิจการชั่วคราว อันส่งผลต่อรายได้ และการใช้จ่ายของผู้บริโภค การซื้อสินค้าและบริการที่มีภาระผูกพันระยะยาว มีการชะลอการลงทุนของธุรกิจจนกว่าจะมั่นใจ ผลกระทบย้อนกลับมาหา ปริมาณการผลิตสินค้าและบริการ จากการลดลงของความต้องการ ธุรกิจปรับตัวลด กำลังการผลิตตามความต้องการที่ลดลง จนกระทั่งบางธุรกิจต้องปิดกิจการลดภาระ ค่าใช้จ่ายเพื่อรักษาสภาพคล่องไว้รอให้สภาพเศรษฐกิจกลับมาฟื้นตัว ผลกระทบย้อนกลับ มาหาความต้องการในสินค้าและบริการ จากการปิดกิจการของธุรกิจ ผู้บริโภคตกงาน หรือถูกลดเงินเดือน ทำให้ผู้บริโภคชะลอการบริโภค ความต้องการลดลง สอดคล้องกับงานวิจัยของ (คมน์ พันธรักษ์, 2563 : 3-4) ซึ่งการระบาดของโรคโควิด-19 ทำให้ต้องมีการปรับตัวรูปแบบการใช้ชีวิต และพฤติกรรมต้องเปลี่ยนไปอย่างมากในระยะเวลาอันรวดเร็ว สถานที่สาธารณะถูกปิด มีการบังคับให้คนทำกิจกรรมในรูปแบบดิจิทัลมากขึ้น

3. การปรับเปลี่ยนรูปแบบของธุรกิจ พบว่าทุกด้านส่งผลต่อการจ้างงาน จะเห็นได้ว่า การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุจะกระทบอุตสาหกรรมที่พึ่งพาแรงงานเป็นหลัก การจ้างงานแรงงานไร้ทักษะ ซึ่งแรงงานไร้ทักษะคือแรงงานที่ทำงานในลักษณะที่ไม่ต้องใช้ความรู้ความสามารถมากนัก เพียงแต่ทำตามคำสั่งที่ได้รับมอบหมายและไม่สามารถตัดสินใจแก้ไขปัญหาหน้างานได้ ดังนั้นลักษณะงานที่ได้กล่าวมาจึงเป็นลักษณะงานเดียวกันกับงานที่แรงงานต่างด้าวทำและจากการศึกษาของงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของ อติตยา สุวรรณโณ (2558) อรรถพงศ์ ลิ้มปี่ กาญจนวัฒน์ (2558) และ ชัชสม่า พูลสวัสดิ์ (2558) ซึ่งได้ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการจ้างงาน พบว่า ปัจจัยที่มีระดับความสำคัญสูงสุดต่อการตัดสินใจจ้างแรงงานต่างด้าว ได้แก่ กฎหมายและ นโยบายของรัฐบาล และต้นทุนของกิจการ

นอกจากนี้การศึกษาของศรีกา นนทะสร (2550) ซึ่งได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลกระทบต่อ การจ้างงาน พบว่า อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับการจ้างงาน และ ค่าจ้างที่แท้จริงมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับการจ้างงาน

ข้อเสนอแนะ

1. การเปลี่ยนผ่านทางธุรกิจ (VUCA)

เมื่อต้องเผชิญอยู่กับการเปลี่ยนแปลงของธุรกิจที่มีความรวดเร็วในปัจจุบัน เจ้าของธุรกิจสามารถรับมือกับความเปลี่ยนแปลงที่ไม่มีแน่นอน การเอาตัวรอดในสถานการณ์ที่ซับซ้อน และความคลุ้มเครือ และเจ้าของธุรกิจร้านอาหารต้องให้ความสำคัญในด้านความผันผวนของธุรกิจที่มีความเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาและไม่สามารถคาดเดาสถานการณ์ได้เมื่อต้องเผชิญกับสิ่งเหล่านี้จะต้องมีการศึกษาและประเมินผลที่อาจเกิดขึ้นในการข้อมูลที่มีอยู่มาช่วยในการวิเคราะห์เพื่อหาแนวทางในการแก้ไขปัญหา

2. ผลกระทบจากวิกฤตการณ์ (PEST)

เมื่อต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงที่อาจเกิดขึ้นได้ในอนาคต เจ้าของธุรกิจจึงจำเป็นต้องศึกษาวิธีการรับมือเพื่อที่จะสามารถรับมือกับสถานการณ์ต่าง ๆ ในด้านของการเมือง ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านเทคโนโลยี เจ้าของธุรกิจต้องมีความรู้ ความสามารถในการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าและการรับมือกับปัญหาต่าง ๆ

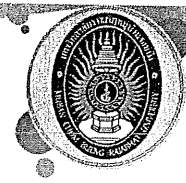
3. การปรับเปลี่ยนรูปแบบของธุรกิจ

ในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงในด้านการทำธุรกิจที่พบเห็นได้มากมายการปรับตัวเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้ธุรกิจสามารถดำเนินต่อไปได้โดยไม่เกิดผลกระทบกับธุรกิจมาก เจ้าของธุรกิจควรกำหนดทิศทางและวางแผนแบบแผนในการทำแต่ละครั้งเพื่อประเมินผลดีและผลเสีย ซึ่งจะนำไปสู่กลยุทธ์การปรับตัวทางธุรกิจที่เหมาะสมกับสถานการณ์และยุคสมัย

เอกสารอ้างอิง

Yamane, Taro. (1973). Statistics: An Introductory Analysis. Third edition. New York: Harper and Row 8 Publication.

เนตรชนก วิทยอุดม. (2562). แผนปัจจัยร้านอาหารเพื่อสุขภาพ. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

- ณฤทธิ วรพงษ์ดี. (2563). Pivot การปรับเปลี่ยนธุรกิจ...โอกาสภายใต้วิกฤต. ฝ่ายพัฒนาความรู้ผู้ประกอบการ .ตลาด
หลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.
- โชติกา ใจทิพย์, กฤษดา เขียววัฒนสุข. (2563). ศักยภาพของผู้นำองค์กรธุรกิจในสถานการณ์โลกที่มีความผันผวน
ความไม่แน่นอน ความซับซ้อน และความคลุมเครือ. วารสารการจัดการธุรกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา. ปีที่7(ฉบับที่
ที่1). หน้า 1-4
- นฤมล อนุสนธิ์พัฒน์. (2563). การปรับตัวทางเศรษฐกิจด้านการท่องเที่ยวในสภาวะวิกฤต โควิด 19 (Coronavirus
Disease 2019 (COVID-19) ในประเทศไทย. วารสารวิชาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. ปีที่ 8 (ฉบับที่
1). หน้า 3-4.
- สุภัทรา สงครามคร (2560). การพัฒนาแบบจำลองประสิทธิผลร้านค้าทองรูปพรรณ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
ตอนล่าง. Veridian E-Journal, Silpakorn University. ปีที่ 10(ฉบับที่2). หน้า 4
- อาภาพร ผลมี, พัฒน์ พัฒนรังสรรค์ และศรีอร สมบูรณ์ทรัพย์. (2553). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจ้างงานแรงงานไร้ทักษะใน
ยุคประเทศไทย 4.0 ของสถานประกอบการในนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง จังหวัดชลบุรี. วารสาร
เศรษฐศาสตร์และ นโยบายสาธารณะ. ปีที่9(ฉบับ18), หน้า 4
- EUKEIK .EE. (2563). ผลกระทบจากโควิด-19 นักการตลาดทำอะไร. สืบค้นเมื่อ 23 พฤษภาคม 2563, จาก
<https://marketeeronline.co/archives/153064>.
- TADA Ratchagit. (2562). การมีส่วนร่วมและผูกพันของบุคลากร(Employee Engagement) มีความสำคัญอย่างไร
กับองค์กร. สืบค้นเมื่อ 23 พฤษภาคม พศ.2563, จาก [https://th.hrnote.asia/personnel-
management/190722-employee-engagement/](https://th.hrnote.asia/personnel-management/190722-employee-engagement/)
- เกศศิมา สุขสว่าง. (2560). VUCA World ความท้าทายสำหรับผู้ในยุคใหม่. สืบค้นเมื่อ 23 พฤษภาคม 2563, จาก
[https://www.sasimasuk.com/16768188/vuca world](https://www.sasimasuk.com/16768188/vuca-world).
- กรุงเทพธุรกิจ. (2563). ไวรัสโคโรนา และผลกระทบต่อเศรษฐกิจ. สืบค้นเมื่อวันที่ 23 พฤษภาคม 2563, จาก
<https://www.bangkokbiznews.com/news/detail/865901>
- งุเขียว หางบอบซ้ำ. แนวคิดของ จอห์น เมนาร์ด เคนส์. สืบค้นเมื่อ 15 ตุลาคม 2563, จาก
https://www.baanjomjut.com/library_2/history_of_economic_doctrines/29.html
- นัฐวุฒิ สิงห์กุล (ต้นตะวัน). (2557). Public Anthropology. สืบค้นเมื่อ 23 พฤษภาคม 2563, จาก
http://nattawutsingh.blogspot.com/2014/01/blog-post_4774.html
- วิโรจน์ เฉลิมรัตน์. (2560). องค์กรธุรกิจยุคใหม่ ต้องปรับเปลี่ยนวิธีการทำธุรกิจ. สืบค้นเมื่อ 23 พฤษภาคม 2563,
จาก https://www.technologychaoban.com/bullet-news-today/article_39105